

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

Pramen v údolí
Housle s nedávno
opravenou
kapličkou

FOTO: RICHARD GRÉGR

Pražský Semmering vede přes Prokopské údolí

míře rektor pražské Ferdinandovy Univerzity Dr. Joanne Srinci, který roku 1739 vyzdvihl její léčivost. Tak optimistický posudek už nikdo nepotvrdil, ale to se už deset let do chuchelských lázní jezdilo. Nazývaly se Fuchsovy a později Theodorovy – podle zbraslavského převora Theodora Schönfelda. Jistému polskému šlechtici dokonce vrátily zdraví a z vděčnosti nechal postavit kostel sv. Jana Nepomuckého.

Lázně byly nejvíce vyhledávány ve druhé polovině 19. století. V původně klasicistní Vile Marii (čp. 43) pobýval na letním bytě Jaroslav Vrchlický. Za ním přijížděli J. V. Myslbek, J. S. Machar. V roce 1909 v Chuchli vznikla i dostihová dráha.

Na malém náměstíčku s kostelem Narození Panny Marie z roku 1774 je nejstarší z památek barokní budova se sochou Panny Marie na průčelí. Také lázeňský hostinec a zahrádní restaurace v čp. 42 pamatují rušnější časy. Slávu pramene v lese připomíná kaplička Panny Marie z 2. poloviny 18. století.

Chuchelským hájem vedou značené cesty s naučným okruhem. Na cestě ke kostelu je minizoo, která potěší děti. V klecích spatří lišky, za plotem třeba daňky...

Přiliš přiblížená Šárka

Na starých fotografiích dámy v dlouhých šatech a kloboučku přeskakují potok v soutěsce mezi Kozákovou a Šestákovou skálou v Horní Šárce. Časopis turistů píše v roce 1890: „Před čtvrt stoletím neměli Pražané

takový výběr nedělních výletů, jako jich nyní na snadě... Tehdy však nebylo lze tak pohodlně Šárky dosáhnout... Kdo ji chtěl projít, musel se odhodlati ku pěší výpravě, neboť nebylo ještě železnice Buštěhradské a Státní dráhy nebylo lze užítí, neboť v Podbabě nebylo ještě zastávky. Sláva Šárky pominula, jak nám ji dráhy příliš přiblížily a přístup do ní velice usnadnily. Avšak dosud stojí Šárka za výlet.“

V témže roce provedl vznikající Klub českých turistů První turistické značení Divoké Šárky a v červnu přibyla i trasa z Liboce do Veleslavína. Na turisty čekalo v údolí několik hospod, které se navzdory odlehlosti uživily.

I po sto letech Šárka stojí za výlet, přestože nám ji městská doprava přiblížila ještě víc.

Na Kozákově skále stávalo nejvýznamnější ze slovanských hradů v Praze. Pozůstatky valů lze předpokládat podle členitosti terénu.

Průrvou už vede asfaltová cestička. Lze zvolit i lesní cestu, obě vedou k Hovorkovu mlýnu. Byl známý už za třicetileté války. Ale už ke konci 19. století zde byla známá výletní restaurace. Slouží dodnes, v zimě jen o víkendech.

Kde zajali Ctirada

Údolí „proslavilo“ příběh Ctirada, syna Prošova a rádcy Přemysla, který L.P. 742 jel s dvacetí zbrojnými muži – aby předešli nebezpečnosti úkladuov Vlastiných, která vedla odboj žen proti mužům, ohledat jakési zemanské meze do Kopaniny. Kronikář Hájek z Libočan

Jak se tam dostat

Na Cibulku z Anděla tram č. 7, 9, 10 do stanice Poštovka.

Do Malé Chuchle jezdí bus č. 241, 243, 244, 129, značeno žlutě.

Prokopské i Dalejské údolí je přístupné z Řeporyj (vlak, metro B – stanice

Luka, bus č. 230, 249, 301, 352; metro B – stanice Butovice pěšky, resp. na Dívčí hrady bus č. 231 či Hlubočepy bus č. 120, 104, vše ze stanice Na Knížecí (metro A – stanice Anděl).

Pražský Semmering vlakem z hlavního nádraží v 11.35 a 14.35 h, resp. 11.43 a 14.43 ze sev. nádraží Smíchov.

Šárka je dosažitelná z konečné tramvaje č. 20, 26, resp. bus č. 161, 254, 356 na Jeneřálku.

Do Lysolaj jezdí bus č. 116, 160, vše od metra A (Dejvická), údolím prochází červená značka.

Údolí Kunětického potoka bus č. 114 z metra C (Kačerov), č. 165 z metra C (Opatov) do stanice Kunratická škola a pokračujeme ulicí krále Václava IV. Značeno žlutě a zeleně.

MAPA: KČT č. 36 – Okolí Prahy západ.

- www.prazskestezky.cz
- www.volny.cz/evans01

si potrpí na přesné vyličení. S odstupem bezmála 14 století je otázkou, proč si muži sem zjížděli z Lichocevs, stejně jako proč Ctirad – když v hustý les a hluboký duol jedu uhlédá, ana blízko od cesty leží dívka krásná svázaná a velmi srdečně pláče..., nechá všeho, nedbá základní bezpečnosti a jde ji osvobodit. Dějiny by přišly o emotivní podnět. Jazykozpytci ovšem tvrdí, že jméno šárka – šerý, szary, je podobné s albánským shur, zhur – (pohoří Šar planina), španělským sierra, nebo sardinským sara. Vyskytuje se tedy i v jiných jazycích jako název pohoří a lepá, leč proradná děva by měla jméno podle místa. Nikoliv naopak. ➔